

SOS Racisme

Nørre Allé 7,
2200 Kbh. N.

sos@sosracisme.dk

www.sosracisme.dk

København, d. 9. april 2018

Til Udlændingeministeriet!

att: uim@uim.dk; sox@uim.dk; lto@uim.dk

SOS Racisme indsender hermed høringsvar på:

Udkast til: Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om Udbetaling Danmark og udlændingeloven

(Indførelse af beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- og kontanthjælp og forlængelse af opholdskravet samt ophævelse af bestemmelsen om opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning).

Bemærkninger til de enkelte områder i lovforslaget:

Stramning af opholdskrav for at opnå ret til uddannelses- eller kontanthjælp

SOS Racisme er og var fra starten af meget imod indførelse af "integrationsydelsen", som svarer til ca. det halve af kontanthjælpsydelsen, vi henviser til vores høringsvar på L2, L3 og L7 i 2015.

Integrationsydelsen er diskriminerende, og en utilstrækkelig ydelse for en blot nogenlunde rimelig livsførelse i Danmark. Dens fattiggørende effekt forstærkes af andre fattiggørende tiltag under denne og den tidligere regering, såsom: kontanthjælpsloftet, arbejdskrav på et antal timer ved tildeling af kontanthjælp, optjeningskrav ved en lang række ydelser, fx børnefamilieydelse, nedskæringer på børnechecken, og nedsættelse af en lang række ydelser, kortere sygedagpengeperiode, lange genoptjeningsperioder hvis man er kommet ud af dagpengesystemet, ressourceforløb i et næsten uendeligt antal år i stedet for førtidspension, optjeningskrav til pension også for flygtninge er andre elementer i fastgørelsen. At man så yderligere sætter integrationsydelsen 3% ned, når den i forvejen må ligge væsentligt under OECD's fattigdomsgrænse, viser en utrolig arrogance og foragt for de fattige, hvoraf mange ikke selv kan klare et job.

Den nugældende ordning udgør en direkte og indirekte form for diskrimination og respekterer hverken racediskriminationskonventionen eller flygtningekonventionen. I forhold til artikel 14 i EMRK er tillægget på 1500 kr., som stort set alle danskere jo har kunnet få, hvis de havde bestået folkeskolens afgangsprøve nu dømt som diskriminerende. Beløbet er siden afskaffet med en ringere engangsbonus som belønning for prøveafleggelse. Så på flere måder er integrationsydelsen, som i sig selv er utilstrækkelig og uhensigtsmæssig, reelt blevet meget lavere end da den først blev indført, ligesom en række andre ydelser er skåret ned.

Vi ser hver dag konsekvenserne af regeringens politik i form af et stigende antal hjemløse i Danmark, også yngre hjemløse mennesker. Selv om vinteren er der folk, der må sove ude, da der dels mangler herbergspladser, og dels kan udlændinge uden for EU ikke få en herbergsplads, og der ikke er nok pladser om natten i varmestuer og nødherberger. Hver dag ser vi tiggere og flaskesamlere, og folk, der går skraldet igennem, det er lykkedes regeringen at få skabt et stort fattigt proletariat med et dårligt og opslidende liv, mens resten af Danmark bliver rigere. En anden konsekvens er, at der søges stadig mere hjælp i form af julekurve og gratis maduddeling fra frivillighuse.

Når opholdskravet nu skal forlænges til 9 ud af de seneste 10 år, gør det det hele værre, idet flere kommer til at befinde sig i armodet på integrationsydelse i årevis, uden at det lykkes dem at få arbejde af den grund.

Vi er ikke kun imod opholdskravet, men også imod den måde, man ifølge kommentarerne beregner opholdstiden i landet på. Normalt bør opholdstiden beregnes som den tid, man har Folkeregisteradresse i Danmark.

En bestemmelse om at man kun kan siges at have ophold i Danmark, hvis man har været i landet mindst 10 ud af 12 måneder på et år er grundlæggende forkert, idet vi jo ikke alle har fået pålagt et stavnsbånd. Rigtig mange - både danskere og udlændinge - rejser udenlands på ferie, familiebesøg el. evt. studier, arbejde og forretninger i kortere perioder på et år, men sammenlagt over 2 måneder. Vi kan ikke se, hvorfor det hele skal gøres så bureaukratisk, og det der står i kommentarerne om at forslaget ikke medfører væsentlige administrative merudgifter for kommunerne, står ikke til troende.

Indførelse af et beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- eller kontanthjælp

At man skal have arbejdet mindst 2½ år i Danmark før man kan få uddannelseshjælp eller kontanthjælp er der ingen grund til! Det gælder ikke for EU/EØS-borgere, og regeringen vil helst heller ikke ramme danske statsborgere, især ikke hvis de har tilknytning til Danmark.

”En dansk statsborger, der efter sin tilbagevenden til Danmark fra et ophold i et andet EU-/EØS-land hverken opfylder opholdskravet eller har opnået arbejdstagerstatus, har alligevel ret til uddannelses- eller kontanthjælp, hvis personen har en tilstrækkelig grad af tilknytning til Danmark.”

”Det beror på en konkret vurdering, om en dansk statsborger har en tilstrækkelig grad af tilknytning til Danmark. I vurderingen af tilknytning kan følgende kriterier indgå:

- Samlet ophold i Danmark set i forhold til varigheden af ophold i andre EU-/EØS-lande
- beskæftigelse i Danmark eller øvrige økonomiske bånd til Danmark
- nære familiemedlemmer i Danmark
- taget grundskole og/eller uddannelse i Danmark
- danskkundskaber
- sociale bånd til Danmark”

DET er da diskrimination af rang og må være forbudt efter EMRK art. 14. Men dette spørgsmål er slet ikke drøftet i lovforslagets kommentarer, måske fordi juristerne ved, at det ikke holder vand. Måske er man i det hele taget blevet lidt mere ligeglad med menneskerettighederne i regeringen, især når det gælder Danmark, og måske tænker man, at man bare kan lave det om, når man om nogle år får en dom imod sig; ligesom med dansktillægget og med 24- eller 26-årsreglen.

Men selve indholdet: et krav om arbejde for at opnå ret til kontanthjælp og til uddannelseshjælp: Ideen er vel igen at udelukke flest mulige udlændinge fra at opnå disse ydelser – eller i hvert fald at gøre det svært for dem. Begge krav virker malplacerede: hvorfor skal man ikke kunne uddanne sig, hvis man ellers har de nødvendige kvalifikationer, og hvorfor skal man have været i arbejde på fuld tid i 2½ år – eller længere tid, hvis det ikke er fuldtidsarbejde, for at kunne få kontanthjælp?

Ophævelse af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 11, om arbejdsmarkedstilknytning

Formålet med denne bestemmelse synes at være at få gang i udvisninger af flygtninge med midlertidig beskyttelsesstatus, som man er i gang med at udvise på trods af, at man overtræder reglerne om non-refoulement, EMRK art. 3, hvis man udviser folk til krigene i Afghanistan og Somalia, idet forholdene dér er alt for farlige. Det er muligvis noget man har måttet betale Dansk Folkeparti med for at kunne vedtage en Finanslov 2018, og bibeholde regeringsmagten og undgå valg, men den er i øvrigt jo i modstrid med statsministerens udtalelser om at de udlændinge, der arbejder og taler dansk og som gerne vil Danmark, de skal være velkomne. Aktuelt taler både

regeringen og dansk industri om manglende arbejdskraft på en række områder. Derfor virker det helt grotesk at regeringen vil udvise flygtninge efter §7,3 som har fast eller næsten fast arbejde. Men det hele handler vel om først og fremmest at vise barskheden: udlændinge skal aldrig føle sig sikre i Danmark uanset hvor hårdt de arbejder for at klare sig her!

Generelle kommentarer:

Hvem skal pleje de ældre og syge, når udlændingene en dag udvises, eller rejser til et andet land med mindre diskrimination, og en mindre fremmedfjendtlig retorik, mere overskuelighed og færre udlændingestrømninger?

Og hvem vil køre bus, tog og taxa og gøre rent for en befolkning, hvis regering konsekvent gør livet så fattigt, uretfærdigt og besværligt som muligt for de udlændinge, der er i Danmark?

Udlændingeloven er det mest Kafkaske eksempel på en lov, vi har i dansk lovgivning. Den er i sin essens uforståelig! Man skal konstant bladde frem og tilbage mellem paragraffer, stykker og numre og nogle gange punkter for at finde ud af, hvad der egentlig står i den. Loven bliver aldrig færdig, men ændres med nye tilføjelser, før den er samlet. Retningen går mod flere strømninger, men indimellem kommer der kurrer på tråden, fx fra EMD: Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Så forsøger regeringen at indføre alternative – ofte indirekte diskriminerende – ordninger, som kan gøre livet surt for udlændinge, men så vidt muligt skåne indfødte danskere.

I det udsendte lovforslag har man "glemt" at relatere lovændringerne til Danmarks internationale forpligtelser, især hvad angår forbuddet mod diskrimination efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og efter FNs Konventionen om flygtninge og FNs konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination.

I nogle af de meget omstændelige kommentarerne til lovudkastet forsøges der spredt endnu mere tåge ud over lovgivningen og ændringsforslagene med inspiration fra Jesper Tynells: "Tågelygten".

Afskaffelse af § 9 a, stk. 2, nr. 11 skal gøre det lettere for Danmark, at udvise velintegrerede flygtninge med midlertidig beskyttelsesstatus, selv om de har fast arbejde. Man har desuden brugt forbuddet mod diskrimination i en usædvanlig sammenhæng, hvor man har sammenlignet flygtninge med §7,1 - §7,2 med flygtninge med §7,3. Samtidig har man undladt at sætte spørgsmålstegn ved den diskrimination, der reelt finder sted, når det gælder danske statsborgere, der har boet i udlandet en periode. De vil kunne få ret til uddannelses- eller kontanthjælp, selv om de ikke opfylder opholdskravet eller har opnået arbejdstagerstatus, hvis de blot har en tilstrækkelig grad af tilknytning til Danmark (side 25 i forslaget) .

Selv om de administrative konsekvenser i lovforslaget bagatelliseres i kommentarerne, i hvert fald når det gælder kompensation af kommunerne, er vi igen inde i et stort bureaukratisk mareridt med dokumentation og redegørelse og kontrol af borgernes ophold gennem de seneste 10 år. Og selve den antagelse, at hvis man ikke har en indtægt en måned, så er man nok ikke i Danmark, er jo ikke korrekt. Der har fx været et eksempel på, en psykisk syg person, der ikke var i arbejde og var indlagt i længere tid og ikke havde nogen indkomst, og som fik integrationsydelse på grund af den ovennævnte fejlagtige antagelse, indtil vedkommende opdagede det og fik kontanthjælpen igen.

Konklusion:

SOS Racisme advarer mod at gennemføre lovforslaget fordi det er fattiggørende, diskriminerende og i modsætning til Danmarks interesser og til flygtningenes motivation for at integrere sig i Danmark

For SOS Racisme,
Anne Nielsen, Næstformand